

DOM

afsagt den 19. marts 2013 af Vestre Landsrets 15. afdeling (dommerne Hans-Jørgen Ny-mark Beck, Erik P. Bentzen og Mette Vinding (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-2631-12

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født den 27. maj 1995

(advokat Søren Salomonsen, Aarhus)

Retten i Viborg har den 7. november 2012 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 4273/2012).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Tiltalte har påstået stadfæstelse.

Supplerende oplysninger

I forbindelse med ankesagen har Aalborg Kommune afgivet en udtalelse af 20. december 2012 vedrørende tiltalte.

Forklaringer

Vidne 1 har forklaret, at hun er socialrådgiver og er tilknyttet familieafdelingen ved Aalborg Kommune. Hun fik med tiltaltes sag at gøre den 1. februar 2013. Beskrivelsen af tiltalte i udtalelsen af 20. december 2012 er fortsat gældende. Tiltalte er fortsat modtagelig for den pædagogiske indsats på Inst. 1. Kommunen fastholder indstillingen om, at tiltalte ikke skal afsone i et fængsel.

Institution (Inst. 1)

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han var med i samtalerne vedrørende en Institution (Inst. 2) eventuel anbringelse på Inst. 2. Han havde et hashmisbrug og ville gerne ud af det, men ikke via et ophold på Inst. 2. Han er fortsat glad for opholdet på Inst. 1. Efter sommerferien vil han gerne på handelsskolen. Han har ikke talt med kommunen om hjælp til at imødegå misbrug og uhensigtsmæssig adfærd efter opholdet på Inst. 1, men det vil han gerne have. Det er rigtig, at han kan være "medløber", når han bliver presset. Han har fået nogle "værktøjer" på Inst. 1 til at imødegå dette, og dem vil han benytte sig af i fremtiden.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten tiltræder, at røveriet hos Forurettede, som tiltalte og Person 1 ikke kendte i forvejen, og som blev gennemført, fordi de formodede, at han havde penge på bopælen, og hvor de trængte ind bevæbnet, uanset at Forurettede var hjemme, må anses for et "egentligt hjemmerøveri".

Ved lov nr. 760 af 29. juni 2011 fik straffelovens § 288, stk. 2, sin gældende formulering. Bestemmelsen omfatter røveri af særlig grov beskaffenhed, herunder forhold hvor gerningsmanden er trængt ind i et privat hjem for at begå røveri. I bemærkningerne til det pågældende lovforslag (L 209 af 25. maj 2011) fremgår bl.a.:

"Det er hensigten med forslaget, at egentlige hjemmerøvier fremover som udgangspunkt skal anses for at være røveri af en sådan grov beskaffenhed, at forholdet henføres under strafskærpselsesreglen i straffelovens § 288, stk. 2, hvorefter strafferammen er fængsel i indtil 10 år. Det tilsigtes samtidig, at straffen i de pågældende sager forhøjes til det dobbelte i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene, således at straffen som udgangspunkt vil være 5 års fængsel.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf.

herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.”

Straffen skal herefter fastsættes efter en konkret vurdering og under hensyn til, om der foreligger skærpende eller formildende omstændigheder som beskrevet i navnlig straffelovens §§ 80-82.

Indtrængen i et privat hjem for at begå røveri er i sig selv en skærpende omstændighed. Der må i samme retning lægges vægt på, at røveriet blev begået af tiltalte og en medgeringsmand i forening, og at de medbragte våben i form af en kniv og en økse. På den anden side må der lægges vægt på, at røveriet ikke havde udpræget professionel karakter, og på den begåede vold og de forholdsvis begrænsede skader som følge heraf. I formildende retning må der desuden lægges vægt på tiltaltes unge alder, og at tiltalte tidligere er dømt for berigelseskriminalitet, men ikke for personfarlig kriminalitet.

På denne baggrund tiltræder landsretten, at tiltalte er idømt fængsel i 3 år og 6 måneder som sket.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Hans-Jørgen Nymark Beck

Erik P. Bentzen

Mette Vinding

(kst.)